

Vacanța la Muzeu

Roxana Manolache

În cadrul programului de vacanță „Învățăm și ne jucăm!”, derulat în perioada 3 iulie-6 septembrie la Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova, cei mici s-au jucat și au învățat de la specialiștii și colaboratorii muzeului, multe lucruri minunate.

La cursul „Italia contemporană”, copiii au realizat obiecte din materiale naturale și au învățat limba italiană într-un mod distractiv și interactiv, prin conversație cu alți copii vorbitori de italiană, coordonați de Nicoleta Tacu, președintele Asociației Folkloriamo România Italia Europa. La Acvariu, „Micii acvariști” au aflat cum ai grijă de pești, cu ce îi hrănești

și cum amenajezi și întreții un acvariu, au descoperit specii de pești exotici și caracteristicile lor, s-au bucurat de prietenosele broaște țestoase. „Minunata lume a microscopiei” i-a introdus pe copii pe un tărâm necunoscut și invizibil cu ochiul liber. Au realizat singuri preparate, pentru a fi observate la microscop și au învățat să folosească aparatura, pornind de la observația celulelor ce au o alcătuire inferioară, către celulele superior organizate. Cursul „Invenții și inventatori” a adus în prim plan lumea marilor genii ale științei și tehnicii, inventatorii și creațiile lor. Au aflat despre invenții, lumea aviației și au făcut cunoștință cu realizările inventatorului

Rucsacului zburător – Justin Capră, aflate în custodia Muzeului, o sală care nu este deschisă în prezent publicului larg. Foarte atractiv pentru copii s-a dovedit a fi și cursul de vară “Călătorie în trecutul Pământului”, printre straturile Pământului și forme de relief, bo-

gățiile subsolului și minunatele cristale, precum și în fantastica lume a dinozaurilor. La cursul de astronomie practică, copiii au făcut cunoștință cu Universul și s-au jucat printre stele, învățând despre constelații și cum să monteze și folosească telescopul, curs ce se va derula

și pe parcursul anului.

Așa cum mulți copii au ales să-și petreacă vacanța la muzeu, când școala va începe, vor continua și lecțiile interactive, pentru că Muzeul este Școală și Spectacol, cu porțile mereu deschise pentru iubitorii de cunoaștere și frumos.

Evenimente ■ Evenimente ■ Evenimente ■ Evenimente ■ Evenimente ■ Evenimente ■

Otto Barabas – Teleajen 110 ani de la naștere

Muzeul Petrolului, secție a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, organizează expoziția „Istoria petrolului prin ochi de artist”, cu prilejul împlinirii a 110 ani de la nașterea artistului Otto Barabas –Teleajen. În bogata și diversă colecție a marelui pictor și grafician, se remarcă o serie de lucrări realizate pe baza studierii literaturii de specialitate și la fața locului, care prezintă o incursiune în istoria trecută și prezentă a petrolului românesc.

Vernisajul expoziției, care va cuprinde lucrări semnate de Otto Barabas-Teleajen, va avea loc joi, 13 septembrie, orele 10.00, fiind totodată un omagiu adus petroliștilor, sărbătorit în fiecare an pe 8 septembrie, de ziua nașterii protectoarei lor, Sfânta Maria.

Roxana Manolache

Un muzeu viu: Grădina Botanică Bucov

Prof.dr. Emilia Iancu

O secție specială a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, prin specificul și frumusețea ei, o reprezintă Grădina Botanică de la Bucov, căreia am reușit să-i dăm viață cu muncă asiduă, mult suflet și cunoaștere. Este o grădină tânără, care se dezvoltă pe o suprafață de aproximativ 15 ha, în partea de vest a Parcului Memorial "Constantin Stere" din comuna Bucov, aflată în vecinătatea Ploieștiului. Terenul a fost atribuit spre folosință Muzeului de către Consiliul Județean Prahova și se află la 7 km distanță de Ploiești, cu acces principal din DJ 236. Grădina Botanică s-a înființat cu scopul de a dezvolta activitatea științifică, instructivă și de recreere pentru cei mici și cei mari deopotrivă, într-un cadru adecvat, specializat și estetic decorativ. Când s-a început amenajarea sa, în toam-

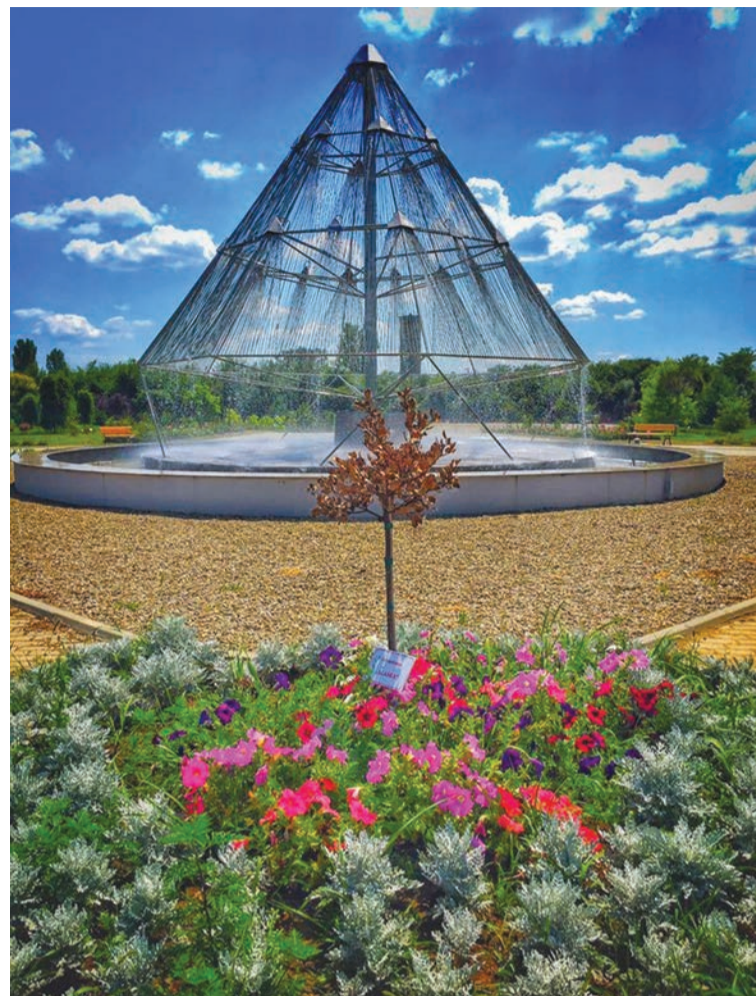
na anului 2008, pe un teren nisipos și neprietenos cu vegetația, poate că părea imposibil de dezvoltat un asemenea proiect... dar s-a dovedit, încă odată, că „omul sfințește locul”, pentru că prin munca unui colectiv mic dar inimos, s-a realizat ceea ce se poate admira astăzi, o oază de liniște și frumusețe, un adevărat muzeu viu.

În prima etapă de amenajare peisagistică s-au plantat 16.196 de specii de plante ornamentale, ce au îmbrăcat perimetrul grădinii: arbori precum platani, frasinii, arțari și catalpe și arbuști de tipul corn, spirea, weigella, deutizia. Plantația perimetrală a fost completată în timp cu o frumoasă alee de trandafiri, înfrumusețând grădina prin coloritul și mirosul lor, alături de câteva zeci de exemplare de arbuști din specia *Viburnum rhytidophyllum*, o specie foarte viguroasă, cu frunziș permanent, originară

din Asia. În anul 2009 s-a început punerea în practică a studiului de fezabilitate, iar astăzi, pe 5 hectare și jumătate pot fi admirate peste 300 de specii de arbori și arbuști, plante și flori ornamentale repartizate în diverse sectoare, precum Grădina Engleză, Grădina Italiană, Grădina Franceză și o zonă alpină. Un iaz cu pești exotici și fântâna arteziană introduc vizitatorul într-o atmosferă de relaxare și meditație.

Dar să începem periplul nostru prin diferitele grădini europene, fiecare cu specificul și frumusețea ei. Grădina Engleză este realizată în stilul peisager, cu trasee libere și sinuoase, elementele vegetative fiind astfel plantate încât conferă spațiului un aspect natural. În compoziția peisageră sunt folosite masive izolate de arbori, alcătuite din diferite specii de conifere și foioase.

Caracteristica Grădinii Fran-

ceze este forma geometrică plană, cu partere vegetale brodate, arbori și arbuști în curgeri de apă regularizate în fântâni ornamentale. Construcția centrală este proiectată în cadrul acestei grădini, astfel încât să dea întregului ansamblu un aspect maiestuos, cu o perspectivă magistrală.

O fântână arteziană unică în țară, în formă de piramidă, tronează în centrul acestor grădini specifice Europei.

Să pășim acum în Grădina Italiană, care cuprinde soiuri ale unor specii de arbori și arbuști cu foliaj viu colorat, permanent, foarte decorativ: buxus, tisa, tuie, molizi, brazi, arborele Iudei etc. Arbuștii foioși și coniferi, gramineele perene și trandafirii completează tabloul vegetal în grădina italiană și engleză.

În sectorul aplan, care se întinde pe o suprafață de circa 600 mp, există specii caracte-

ristice zonei: juniperus, jneapăn, salcie pitică; plante medicinale și aromatice; păducel, smochin, cătăniă, levănțică, trandafiri, rozmarin, cătină, salvie, zmeură, soc, precum și plante toxice: tisa, cetina de negi și altele. La 95 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, pe 27 martie 2013, evenimentul a fost marcat la Grădina Botanică prin plantarea de stejari roșii și pini negri, sub forma conturului granițelor României Mari.

În cea de-a doua etapă, în care ne aflăm în prezent, a început construcția serei, care va fi urmată de o clădire principală tot în formă de piramidă, acvariu, vivariu, o grădină japoneză și un amfiteatru.

Grădina Botanică este Școală și Spectacol, în contextul în care publicul larg devine tot mai receptiv la frumos și la întoarcerea în natură, într-o eră modernă, a tehnologiilor și informației.

Artistul dintre lumi

Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a organizat, în luna iulie, expoziția inedită "Natură în miniatură", în care au fost etalate pandantive realizate din materiale dentare. Lucrările aparțin artistului Oleg Fulga, care a îmbinat profesia de tehnician dentar cu arta, într-un stil personal, abordând ca tematică elemente din natură, simboluri și forme abstracte. Am surprins câteva din gândurile sale într-un interviu, pentru a transmite publicului detalii despre concepția artistică și tehnicile de lucru care stau în spatele unor astfel de creații.

-Domnule Oleg Fulga, aveți un mod unic de a crea obiecte de podoabă, cum v-ați descoperit această pasiune?

-De mic desenam mult, în mare parte caricaturi, sculptam în lemn. În meseria mea de tehnician dentar, apar mereu materiale noi și la un moment dat am luat o ceramică japoneză, pe care am testat-o. Atunci am făcut un dinte combinându-l cu un fluturaș și de aici a plecat totul. I-am arătat ce am realizat doctoriței pentru care executam lucrări și i-a plăcut foarte mult. M-a prezentat unui muzeograf, artist plastic din Galați, George Andreescu, iar dânsul mi-a sugerat să încep să mă ocup de

pandantive, astfel încât în 2012 am avut prima expoziție.

- Sunt deja persoane care poartă creațiile dumneavoastră?

-Desigur, sunt mai ales artiști, dansatori, care îmi dau comandă și plătesc materialele, vorbesc de mine și promovează acest tip de artă. Deocamdată nu mi-am propus să-mi comercializez lucrările, le expun ca oamenii să se poată bucura de ele. Pentru viitor intenționez ca o parte să le donez unui muzeu și probabil că unele le voi vinde pentru a-mi acoperi investiția.

-Este o tehnică destul de complexă, ce implică realizarea unui astfel de pandantiv?

-În primul rând gândesc lucrarea și apoi încep să o modelez cu un picurător electric, din ceară, picătură cu picătură, aceasta este partea cea mai grea, care durează câteva zile, chiar săptămâni. Se ambaleză, se toarnă la inducție de 1400 de grade, în metal crom-nichel sau crom-cobalt folosit la dantură. Se urmează tehnica dentară, în zeci și zeci de etape, dar mai multe decât pentru dinți. Nu trebuie depășit un număr de arderi, altfel ceramica se fisurează li are nevoie de spațiu, se strânge și se dilată, astfel încât a trebuit să inventez niște metode noi. Există o paletă de culori la ceramică, în mare parte le folosesc pe cele

creative, care imită fisuri și sunt de nunațe mai închise. Pentru culoare, ceramica se amestecă cu un praș, un lichid special și se aplică picătură cu picătură, pentru finalizarea unei lucrări fiind necesare 18-20 de arderi. Am noroc cu soția mea care a terminat facultatea de inginerie, profil metalurgic și împreună am studiat, am făcut experimente, astfel încât am reușit să modificăm programele de ardere ale cuptorului de la 950 de grade, la maximum 930 de grade, cu vacuum. Este un mod de lucru unicat în lume.

-Am observat că folosiți elemente din natură, dar și simboluri, forme ciudate. Cum vă alegeți modelele?

-Îmi place latura fantastică, lucrările abstracte, o parte din ele le visez, altele pur și simplu le văd, într-o stare de meditație. Uneori sunt însoțite și de sunete sau de lumini, parcă aş comunica cu alte lumi.

-Când ați făcut prima lucrare, în urma unei revelații?

-Aceste abilități s-au dezvoltat în timp, în mare parte când sunt obosit și mintea nu mai e activă, ele apar din subconștient. Am început să lucrez astfel după ce am realizat primele lucrări. E greu de înțeles, eu cred că există lumi paralele, ca dovadă am reușit să fac

niște poze care au surprins fenomene misterioase la pădurea Hoia Baci, împreună cu alți colegi muzeografi din țară, pasionați de paranormal. Ceea ce nu vezi cu ochii tăi nu înseamnă că nu există, sunt mulți oameni cu percepții extrasenzoriale care nu vorbesc despre asta, dar eu am avut curajul nu numai să vorbesc, dar și să pun în practică, prin creația acestor lucrări ce reprezintă simboluri din alte lumi. Unele dintre ele le-am realizat într-o stare de transă, parcă primeam

o comandă cum trebuie să arate, eram ajutat să creez o piesă anume.

-Într-adevăr, multe dintre lucrările dumneavoastră sunt abstracte și este de înțeles de ce se întâmplă acest lucru, atât timp cât aveți ghizi nevăzuți care vă susțin creația. Sperăm ca opera dumneavoastră să se bucure de recunoașterea pe care o merită. Vă dorim mult succes și vă așteptăm să reveniți cu o viitoare expoziție.

A consemnat Roxana Manolache

CE VEDEM LA MUZEU?

Acanthaster planci
Coroana cu spini

Steaua de mare - Acanthaster planci este denumită popular "Coroana cu spini". Aceasta face parte din familia Acanthasteridae, clasa Asteroidea, fiind una din cele mai cunoscute stele. Reputația ei nu se bazează pe frumusețe, ci pe faptul că este "fatală" pentru corali, cu care se hrănește, distrugând reciful coralier. Un singur exemplar poate distruge 5-6 m² de recif pe an, iar o colonie de stele ajunge să distrugă mai mulți Km²/an.

Steaua provine din Oceanul Pacific - Noua Caledonie, are un diametru de 18-50 cm și 11-12 brațe (dar unele exemplare pot avea și 16-17 brațe).

"Coroana cu spini" este o specie frumoasă dar și periculoasă, fiind toxică la atingere, spinii pot elibera o toxină hemolitică - o saprotoxină

cu care se protejează de prădători. Putem observa această specie în sala de Biodiversitate din Muzeul Omului, în zona destinată speciilor marine.

Muzeograf Corina Mihai

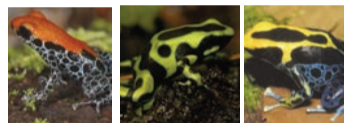
Ghicitorile naturii

Muzeograf Raluca Marinescu

"Credeți că sunt vreun arcaș?
În concursuri fruntaș?
Nicidecum, sunt o broscuță
Și sunt chiar foarte drăguță.
Cu cine mă ocrotește!
Dar cine mă oropsește,
Este curând pedepsit,
Cu otravă rece stropit.
Culoarea mea îți spune
Că pericolu-i pe bune!
La mine acasă
În pădurea caldă,
Sunt chiar faimoasă,
Nimeni nu m-atacă."

"Un animăluț curios
Nu-i nici arici, nici cioc întors.
Cu un corp blănos și țepos
Și un botișor subțire,
Nu e nici gălăgios
Și e foarte pașnic din fire.
Mănâncă numai furnici
Și viermișori mai mici.
Face ouă, e găină?
Nu, de fapt e o echidnă."

(BRASCA CU SAĞETI OTRAVTOARE)
(Dendrobates sp.)

(ECHIDNA)
(Tachyryctes aculeatus)

PEȘTIȘORUL DE AUR

Muzeograf Gina Golizeschi

În cadrul secției Acvariu a Muzeului Județean de Științele Naturii, patru acvarii sunt populate cu exemplare de peștișori de aur cărora, în mod curent, publicul de vârstă mică își încredințează cele mai tainice dorințe, în speranța vie că se vor îndeplini.

Carassius auratus este cea mai populară specie din familia Cyprinidae, fiind cunoscută sub denumirile populare de "peștișorul de aur" sau caras auriu.

Peștișorul de aur de astăzi este rezultatul unei munci milenare de selecție a chinezilor care, cu mai bine de patru mii de ani în urmă, au început să aleagă dintre carasii argintii exemplarele cele mai colorate, cu forme deosebite, rare și foarte atractive.

În China veche, originea peștișorului de aur a fost multă vreme mistificată, de aceea se cunosc multe legende privitoare la apariția pe pământ a acestui peștișor. Astfel, una dintre legende spune că, în provincia Shen-Hsi, în timpul împăratului Ping-Wang, a bătuit o secetă cumplită, care a durat peste o sută de zile. Ascultând rugăciunile poporului înfometat, zeii au făcut să înceapă o ploaie abundentă și să apară numeroase izvoare pline cu peștișori de aur.

Istoricii și scriitorii contemporani epocii descriu răspândirea cultului peștișorului de aur în perioada dinastiei Yu-An (1279-1346) în sudul Chinei și mai târziu în părțile nordice, cum ar fi zona Pekinului. În cronicile vremii, se vorbește despre vasele rotunde cu peștișori de aur, care se găseau nu numai în casele celor avuți, dar și în căminele țăranilor de rând.

În Europa, se pare că peștișorul de aur a fost adus în anul 1611, Portugalia fiind țara intermediară. În anul 1750, regele Ludovic al XV-lea a dăruit marchizei de Pompadour câțiva peștișori de aur, aduși de către marina militară din fostele colonii franceze din Extremul Orient.

În Olanda există documente scrise care atestă faptul că în anul 1780 carasul auriu a început să fie produs în acvarii și în bazinele deschise din parcuri. De asemenea, la conacul prințului Potemkin, favoritul țarinei Ecaterina a II-a, se găseau multe vase sferice cu peștișori de aur.

În anul 1830, peștișorul de aur pătrunde și în America de Nord, fiind adus din Japonia. În 1865, magazinele universale din New-York au stârnit o mare senzație, expunând spre vânzare peștișori de aur.

În zilele noastre, Japonia deține primul loc în producția de peștișori de aur, precum și în domeniul exportului acestora.

Peștișorul de aur crescut azi în acvarii de deosebite de strămoșul său, carasul auriu, în

primul rând prin caracteristicile exterioare: formă, colorit, solzi și diversitatea înotătoarelor.

Corpul peștișorului de azi este mai scurt și mai rotund decât al strămoșului său; are înotătoare relativ lungi, care în mod obișnuit depășesc lungimea corpului. La mai multe rase de peștișori de aur, înotătoarele s-au subțiat, devenind extrem de fine, asemeni unui voal.

O concluzie practică pentru acvarist este că peștișorul de aur are nevoie de un spațiu larg de înot în bazin, pentru a se dezvolta armonios și pentru a fi admirat în toată frumusețea sa.

Astăzi se întâlnesc exemplare unicolore (roșu, galben, portocaliu, alb, negru etc.) dar și vârgate, pătate sau multicolore. Unele varietăți sunt catifelate, cu sau fără solzi, cu coadă - cometă, coadă - val, "ochi de balaur" sau telescop negru.

Deși în bazinele deschise din grădini și parcuri peștele iernează la 4-5°C, în acvaristică temperatura de 14-15°C este considerată limita inferioară, sub care peștii pierd din calitățile dobândite de-a lungul generațiilor (rezistență la boli, colorit, frumusețea înotătoarelor etc.). Temperatura ideală pentru acești pești, atât în acvarii ornamentale cât și în bazinele deschise, este de 22-25°C.

Pentru această specie se recomandă următoarele plante: Vallisneria sp., Sagittaria sp., Elodea sp. sau alte plante cu rădăcini mai tari și frunze rezistente.

Apa corespunzătoare peștișorilor de aur are un pH = 5-9 și o duritate de 8-12°D.G. Conținutul în oxigen trebuie să fie între 5-8 mg/l, la o temperatură a apei între 15-20°C. Apa din acvariu trebuie filtrată și aerată în mod continuu.

În ceea ce privește reproducerea, o femelă de caras în vârstă de trei ani poate depune în medie 3 mii de icre cu diametrul de 1,5 mm. După depunere, reproducătorii trebuie eliminați din bazin, deoarece își mănâncă icrele.

Succesul creșterii peștișorului de aur depinde, în bună măsură, de hrănirea lui (calitatea hranei și intervalul de timp dintre mese). Puii se hrănesc zilnic de 3-4 ori, la intervale egale (între orele 7.00-18.00), iar adulții de două ori pe zi.

FARMACIA VERDE
Mentă - Mentha x piperita

Muzeograf Daniela Ursu

Izma bună sau ghiasma este o plantă medicinală și meliferă foarte răspândită în întreaga lume. A apărut în urma unei încrucișări spontane între menta de apă (acvatică) și menta creată (comună). A fost descrisă prima dată de un cultivator englez din Mitcham, în 1675, fiind o specie iubitoare de apă și soare. Astăzi se cultivă în majoritatea țărilor și ocazional o găsim în sălbăticie alături de speciile parentale. În 1753, Carl Linnaeus a descris izma bună ca pe o specie, dar acum se știe că este, de fapt, un hibrid: Mentha aquatica x Mentha spicata.

Izma bună este o plantă ierboasă, perenă, foarte aromată, cu multe întrebuințări în industria alimentară, cosmetică, dar și în medicina umană și veterinară. Uleiul eteric extras din plantă este utilizat la fabricarea pastelor de dinți, bomboanelor, lichiorurilor etc.

Mentolul din uleiul eteric produce o ușoară anestezie a mucoasei gastrice, motiv pentru care preparatele din mentă au acțiune antiemetică (antivomitivă). Menta stimulează secreția și eliminarea bilei, datorită prezenței compușilor flavonoizi. Izma bună are proprietăți antifermentative, dezinfectante, datorate în special taninurilor. Studiile efectuate până în prezent arată că mentolul are și proprietăți anticancerigene.

Preparatele fitoterapeutice din mentă sunt utile în boala diareică, în bolile vezicii biliare, în combaterea colicilor și în cazul colonului iritabil. Se pare că vindecă durerile de cap. Ceaiurile de mentă ne energizează, de aceea se recomandă să nu se bea seara.

În scop comercial, menta se folosește pentru aromatizarea gumei de mestecat. Menta este și un condiment foarte important pentru mâncăruri.

